

— En retlig fejl, for så vidt som Personaleretten har kvalificeret tilsidesættelsen af gennemførelsesbestemmelsernes artikel 8, stk. 7, som tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift og/eller en væsentlig uregelmæssighed, som fører til annullation af den karriereudviklingsrapport, der blev anfægtet ved Personaleretten.

Sag anlagt den 5. maj 2009 — Z mod Kommissionen

(Sag T-173/09)

(2009/C 167/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Z (Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Grau og N. Jäger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes gennem meddelelse af aktindsigt i sagsakterne i sag COMP/39406 — »Lasteslanger« — navnlig ved at stille en kopi af Kommissionens beslutning af 28. januar 2009, hvorved Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG blev pålagt bøder for at have deltaget i kartellet vedrørende lasteslanger i perioden mellem 1986 og 2007, til rådighed, at give sagsøgeren oplysning om, hvorvidt hans navn er blevet nævnt i denne beslutning og i bekræftende fald, i hvilken sammenhæng sagsøgerens navn er blevet nævnt og særlig, om Kommissionens beslutning indeholder kartel- eller strafferetligt relevante oplysninger om sagsøgerens person.
- Kommissionen tilpligtes på en måde, der nærmere fastsættes efter aktindsigt er blevet meddelt, at fjerne henvisninger til sagsøgerens navn, herunder særlig kartel- eller strafferetligt relevante oplysninger om sagsøgerens person, fra Kommissionens beslutning af 28. januar 2009, hvorved Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG blev pålagt bøder for angiveligt at have deltaget i kartellet vedrørende lasteslanger i perioden mellem 1986 og 2007.
- Kommissionen tilpligtes at undlade at nævne sagsøgeren og undlade enhver henvisning til sagsøgeren i den til offentliggørelse bestemte version af beslutningen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afslag af 5. marts 2009 på at meddele ham adgang til aktindsigt i dokumenterne i sagsakterne i COMP/39.406 — Lasteslanger. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om, at eventuelle henvisninger til hans navn i Kommissionens beslutning af 28. januar 2009 i denne sag fjernes,

og at det undlades at foretage henvisning til hans person i den til offentliggørelse bestemte version af beslutningen.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at adgang til aktindsigt i sagen og fjernelse af alle oplysninger om sagsøgerens person udgør en følge af, at sagsøgerens grundlæggende forvaltningsretlige rettigheder er blevet tilsidesat, nemlig retten til at blive hørt, retten til aktindsigt i sagen og princippet om uskyldsformodningen. Ret til aktindsigt i sagen følger endvidere af retten til aktindsigt i Kommissionens dokumenter i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Appel iværksat den 27. april 2009 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt den 17. februar 2009 af Personaleretten i sag F-51/08, Stols mod Rådet

(Sag T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og G. Kimberley, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: Willem Stols (Halsteren, Nederlandene)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 17. februar 2009 i sag F-51/08, Willem Stols mod Rådet, ophæves.
- Willem Stolz søgsmål af 21. maj 2008 med påstand om annullation af afgørelse af 16. juli 2007, hvorved Rådet afviste at opføre ham på listen over forfremmede til lønklasse AST 11 i forfremmelsesåret 2007 samt afgørelse af 5. februar 2008, hvorved Rådets vicegeneralsekretær i sin egenskab af ansættelsesmyndighed afviste den klage, han havde indgivet i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, forkastes.
- Willem Stolz tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger for førsteinstansen samt i appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved denne appel har Rådet for Den Europæiske Union nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Personaleretten den 17. februar 2009 i sag F-51/08, Stols mod Rådet, hvorved Personaleretten annullerede Rådets afgørelser om at afvise at forfremme Willem Stols til lønklasse AST 11 i forfremmelsesåret 2007.

Til støtte for sin appel har Rådet fremsat følgende to anbringender:

- Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den overskred de grænser, der i retspraksis er fastsat for Fællesskabernes retsinstansers kontrol med ansættelsesmyndighedens vide skønsmæssige ved sammenligningen af de forfremmelsesværdige tjenestemænds fortjenester.
- Retten tilsidesatte begrundelsespligten, for så vidt som den appellerede dom er behæftet med en række unøjagtigheder og mangler, der gør det umuligt at vurdere, på hvilket grundlag Personaleretten fastslog, at Rådet har begået en åbenbar fejl.

Sag anlagt den 28. april 2009 — Dunamenti Erőmű mod Kommissionen

(Sag T-179/09)

(2009/C 167/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Ungarn), (ved solicitors J. Lever, QC, A. Nourry og R. Griffith)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af beslutningen og hver af konklusionens dispositive bestemmelser, for så vidt de finder anvendelse på sagsøgeren;
- subsidiært annullation af beslutningens artikel 2 og 5, for så vidt de giver pålæg om, at støtte, ud over den støtte, der af Kommissionen skulle have været erklæret uforenelig med fællesmarkedet, skal tilbagebetales fra sagsøgeren;
- anordning af bevisoptagelse i henhold til procesreglementets artikel 65 ved at anmode Kommissionen om at udlevere kopier af al skreven kommunikation mellem Kommissionen og de ungarske myndigheder samt alle optegnelser om møder og diskussioner mellem disse som fastsat i den anfægtede beslutnings afsnit 466;
- anordning af bevisoptagelse ved indledning af en undersøgelse eller undersøgelser fra en sagkyndig eller sagkyndige, såfremt Retten måtte finde det passende, at den bistås af disse, eller anden form for anordning af bevisoptagelse, som Retten måtte finde passende;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 2223 endelig udg. af 4. juni 2008, der erklærer den støtte tildelt af de ungarske myndigheder til visse elektricitetsproducenter i form af aftaler med lang løbetid (herefter »PPA«) om køb af elektricitet, der blev indgået mellem netoperatøren Magyar Villamos Művek Rt (herefter »MVM«), der ejes af den ungarske stat, og disse producenter på et tidspunkt forud for Republikken Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union (statsstøtte C 41/2005 (ex NN 49/2005) — »Strandede omkostninger« i Ungarn) uforenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren er i den anfægtede beslutning udpeget som modtager af den påstående statsstøtte, og beslutningen pålægger Ungarn at kræve støtten tilbagebetalt, inklusive renter, fra sagsøgeren.

Sagsøgeren har til støtte for påstanden fremsat fire anbringender.

Med sit første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF, for så vidt som den har betegnet sagsøgerens PPA som støtteforanstaltning, selv om Kommissionen anerkendte, at den udgjorde en »væsentlig« for-privatiseringsaftale. Efter sagsøgernes opfattelse handlede de ungarske myndigheder således i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen urigtigt anvendte tiltrædelsestraktaten for Ungarn og artikel 1, litra b), nr. v), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾.

For det andet hævder sagsøgeren, at selv om PPA'en, hvilket ikke er tilfældet, havde bevilget statsstøtte til sagsøgeren i 1995, kunne sagsøgeren have en berettiget forventning om, at en sådan støtte ville blive behandlet som foreliggende støtte i henhold til fællesskabsretten.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at ved at betegne sagsøgerens PPA som uforenelig statsstøtte er beslutningen i strid med proportionalitetsprincippet, idet støtten fejlagtigt blev klassificeret som driftsstøtte og ikke skulle have været anset for uforenelig, også for så vidt som den kompenserede sagsøgeren for dennes strandede omkostninger. Endvidere har sagsøgerne gjort gældende at denne konklusion er behæftet med ufuldstændig og/eller manglende begrundelse samt tilsidesætter artikel 87, stk. 3, litra a), EF ved ikke at anerkende sagsøgerens PPA som fremmende for den økonomiske udvikling.

For det fjerde påstår sagsøgeren, at pålægget om tilbagebetaling er i strid med artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning nr. 659/1999 og almindelige fællesskabsretlige grundsætninger såsom princippet om legitime interesser og beskyttelse af den berettigede forventning. Endvidere finder sagsøgeren, at Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter såsom sagsøgerens processuelle ret til at blive hørt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).